

ת"פ 44605/10 - מדינת ישראל נגד נגoso אדנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 44605-10-15 מדינת ישראל נ' אדנה
לפני כבוד השופט אהרון משלו
המאשימה מדינת ישראל
עו"ד אנה שנייד ע"י ב"כ המאשימה - עו"ד עדן כרמלי

נגד הנאשם
נגoso אדנה
עו"ד עדן כרמלי ע"י ב"כ הנאשם - עו"ד עדן כרמלי

חבר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות. כתב האישום עולה כי בתאריך 10.10.2015 במהלך בילוי במוועdon בעיר אשדוד פגש הנאשם במתלון המוכר לו, והפתח ביניהם ויכוח בתוך המועדון, אשר נמשך גם לאחר צאתם מן המועדון, והסתיים באליםות קשה. כעולה מכתב האישום המתلون ניסה לתקוף את הנאשם כמה פעמים מחוץ למועדון, והנאשם הדף אותו פעמיים אחר פעם, עד ששניהם התרחקו לחניה סמוכה כשהם אוחזים זה זהה. בשלב זה של העימות בין השניים, שלף הנאשם חפץ חד, ذكر את המתلون שני דקירות בפלג גופו העליון ונמלט מהמקום.

בעקבות זאת, הוביל המתلون לבית החולים שם הוברר כי המתلون נפצע באחור הבطن העליונה, וכי הדקירה חדרה לחלל הבطن ופגעה בכבד, והתגלתה גם דקירה נוספת שפגעה במתלון בבטן משמאלו. המתلون נותח והיה מאושפז ימים אחדים בבית החולים, עד ליום 14.10.2015.

במסגרת ההסדר בין הצדדים עתירה המאשימה ל- 10 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו בלבד עם מאסר על תנאי לשיקול דעתו של בית המשפט. כמו כן הוסכם כי הנאשם יפיצה את המתلون בסך של 10,000 ₪.

ב. טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי מתهم העונש הראי בעבירות נשוא כתוב האישום נוע בין 10 חודשים מאסר בפועל ועד ל 30 חודשים מאסר. בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על נסיבותיו המייחדות של האירוע ועתירה לעונש של 10 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו של הנאשם. ב"כ המאשימה נימקה את השיקולים שהובילו את המאשימה להגביל את עתרתה לעונש המוצע בתחום המתهم, בין היתר מן הטעם כי מדובר באירוע בעל נסיבות "חוויות עד כדי קרבנה לסיג של הגנה עצמית".

עמוד 1

באשר לנسبותיו של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם צער, נעדר עבר פלילי והתמונה המצטנרת ביחס לנسبותיו האישיות הינה תמורה חיובית, כפי שעולה מتفسיריו שירות המבחן אשר הוגש בעניינו. עם זאת, טענה ב"כ המאשימה כי ההתחשבות לנسبותיו של הנאשם, לרבות הנسبות הייחודיות של האירוע, באו לידי ביטוי בהסכמה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם, ולכן אין מקום לסתות מהמתחם האמור, גם לא בשל שיקולי שיקום.

ב"כ המאשימה צינה, כי אין היא מתעלמת מהאמור בתסקיר שירות המבחן אשר שם את הדגש על שיקומו של הנאשם, אולם בסופו של דבר בית המשפט הוא אמרו לאזן בין השיקולים השונים, לרבות השיקול של ההלימה אשר מחייב עינוי משמעותית, שתיתן ביטוי לחומרה היתירה של העבירה שבאה הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה צינה עוד כי ראוי היה לקבל הבקרה מטעם שירות המבחן באשר לסיבת הבניה לא הסתייעה היל'ר הגישור.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי מדובר בניסיונות חריגות ויצאות דופן, אשר קרובות במהותן לסיג של הגנה עצמית, ויש בכר כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה הראו לעבירה בניסיונות שלפנינו. ב"כ הנאשם צין עוד כי הנאשם ניסה להימנע מהקטטה ואף נמלט מן המועדן החוצה כדי להתרחק מן המתлонן, אולם המתلونן לא הרפה ממנו ויצא אחריו, תוך שהוא מחרף ומגדף את הנאשם, ואף מנסה להזכיר כמה פעמים, עד שה הנאשם חש בסכנה ממשית לשלומו.

אשר לנسبותיו של הנאשם הפנה בא כוחו לתסקיריו שירות המבחן שמתארים את נסיבותו של הנאשם, ובכלל זה גילו הצעיר - טרם מלאו לו 28 בעת ביצוע העבירה, ובערו הנקי אשר מלמד על אורח חיים נורמטיבי וציב. ב"כ הנאשם צין עוד כי הנאשם חש בשזה על מעשי, וכי הוא נטל אחירות על מעשיו והביע חריטה כנה ועמוקה על התנהגותו. כמו כן, הביע הנאשם את רצונו לפצות את המתлонן. לדבריו, היליך של צדק מאהה לא צלח, מטעמים שאינם קשורים בנאשם, אשר הביע רצון רב לפגוש את המתлонן, ולישר את ההדורים ביניהם, ועודין לא נסתם הגולל על היליך.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם הינו דמות המרכזית ביבו הנושא בעיקר נטל הפרנסה במשפחה. הוא סודע את אביו חוליה הסרטן, הוריו עולים חדשים ואינם דוברי השפה העברית, ולכן מענש מסר מאחורי סורג וברית, יפגע אنسותה ב הנאשם ובמשפחה. ב"כ הנאשם צין, כי חלף זמן לא מבוטל ממועד ביצוע העבירה, וכי למללה משנה היה נתון הנאשם בתנאי מעצר לא פשוטים, לאחר שהיא עזרה למעלת מאחורי סורג וברית, מעצר ראשון אשר היה טראומתי עבור הנאשם.

נוכחות כל הנسبות הללו, טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש הראו בניסיונות שלפנינו הוא בין 6 ל- 10 חודשים מסר בפועל, וכי הנسبות שבפנינו מצדיקות חריגה מן המתחם בשל שיקולי שיקום.

ג. דין והכרעה

אכן, העבירה בה הורשע הנאשם חמורה, ומיותר לומר שכבר מילים על חומרת מעשייך ופגיעהם הקשה בערכיהם חברתיים

בסיסיים של הגנה על שלונו ובריאותו של כל אדם באשר הוא, כמו גם ביטחון הציבור ושמירת הסדר הציבורי. הנאשם פצע את המתלון באמצעות חפץ חד וגורם לו לפגיעה חמורה. אולם, הנאשם נקלע לסייעו אלימה שבה נאלץ להגן על עצמו מפני המתלון, כעולה מהאמור בכתב האישום, אולם אין בכך להצדיק את מעשיו. עם זאת, לא ניתן להטעם מכך שהיתה למטרתו לטרור החמור שביצעה הנאשם, וכן נדרש ענישה שתהלהם את חומרת העבירה תוך התחשבות בתרומתו של המתלון לאירוע האלים נשוא כתוב האישום.

אשר לרמת הענישה הנוגנת, ניתן למסוד עלייה מעיון בפסקה שמותחנת לעבירות דומות לאלה שבהן הורשע הנאשם. בע"פ 1508/2016 **محمد מוחמד נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 18.8.2016) נדון עניינו של המערער שהורשע לאחר הodataו בסוגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמימות, בכך שהבחן בדור רחוב, ובעקבות פנימית אליו התפתח ויכוח בין השניים, אשר בסופה הלם הנאשם בפניו של המתלון בשתי מכות אגרוף, ואף חבט בראשו באמצעות מוט ברזל בו הציגד מראש. כתוצאה מעשיו אלו נזח ואושפז המתלון. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, שהוא בעל עבר פלילי שאין מכבד, עונש מסר בפועל למשך 8 חודשים ועונשים נלוויים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, והשיט על המערער מסר למשך 6 חודשים אשר ירצה בדרך של עבודות שירות.

בע"פ 5316/2013 **תאופיק בן עטא מסאלחה נגד מדינת ישראל** וערעור שכנדג (פורסם בנבו 9.12.2013), המערער הורשע על פי הodataו בעבודות כתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמימות. כעולה מפסק הדין, בעת שmareur המטען בתחנת אוטובוס, חף המתלון על פניו כשהוא נהג ברכבו ביחד עם חברו. המערער התקרב אל רכב המתלון המוכר לו ושאל אותו מדוע הוא מסתכל עליו, המתלון ירד מרכבו התקרב למערער, ובתגובהה שלפם המערער מכיסו סכין וחתר באמצעותו את חייו השמאלי של המתלון, באופן שהותיר צלקת בפנוי. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 9 חודשים מסר בפועל בגין ימי מעצרו ועונשים נלוויים. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין, תוך שהוא דוחה את ערעורו של המערער על חומרת העונש ואת ערעורו של המדינה על קולות העונש.

בסוף דבר, לאחר ש שקלתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחתן העונש הרاءו לעבירה בנסיבות שלפנינו הוא בין 8 ל-20 חודשים מסר בפועל.

לחובתו של הנאשם יש לשקל אלף את הנזק החמור שגרם למtelon אשר הצריך את ניתוחו ואשפוזו, וכן את עצם החומרה הגלומה בבדיקה אדם באמצעות חפץ חד, אשר מעצם טבעה יש בה סכנה רבה לשלוונו ולעתים אף לחיו של הנבדק. עם זאת, לא ניתן להטעם מנסיבות המividot של האירוע נשוא כתב האישום אשר כאמור היה קרוב מאוד לנסיבות של הגנה העצמית, כאשר הנאשם חש באיום ממשמעותי מצדו של המתלון, אשר ניסה להוכיח כמה פעמים מחוץ למועדון, והגיב באופן ספונטני ולא מתוכנן כדי להtagon מנהחת זרועו של המתלון.

לזכותו של הנאשם יש לשקל גם את גילו הצער, את העובה שאין לו עבר פלילי, וכן את העובה שהנ帀ם בחר להודות בשלב מוקדם יחסית של המשפט, ובכך לא רק חסר זמן שיפוטי יקר, אלא גם נטל אחראות על מעשיו, ואף עשה כל שניתן בכך לישר את ההודרים עם המתלון, כפי שעולה בין היתר מתקיר המבחן שזכור להלן. זאת ועוד, בתחילת ההליכים הנאשם היה עוזר מאחוריו סורג ובריח, לראשונה בחוות סוהר אזרחי, במשך למעלה חודשים ימים. עם

זאת, יש לציין כי מתקייר שירות המבחן עליה כי הנאשם היה ככלא תקופת לא מבוטלת בכלא צבאי, לאחר שהורשע בעבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות. לדברי בא כוחו חוותה המעצר הייתה טראומטית עבורו, והיה בה כדי להמחיש לו את החומרה הרבה של העבירה שביצע, למטרות הנסיבות המקולות, וגם לכך ראייתי למת משקל בבואי לגוזר את דיןו של הנאשם.

שירות המבחן הגיע בעניינו של הנאשם שני תסקרים: האחד מיום 30.8.2016 והשני מיום 14.12.2016. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עבריים וכי רמת הסיכון להישנות התנהוגות אליו מצדנו נמוכה. עוד עולה מהتفسרים כי קודם לאירוע נשוא כתוב האישום, נihil הנאשם אורח חיים נורטטיבי וגילו אחריות כלפי פרנסת משפחתו והטיפולabeiו החולה. ולאחר האירוע האמור, חש בשואה ומボכה על מעורבותו באירוע זה חמור, והביע רצון עד להשתתף בהליך של צדק מאהה, כדי לזכות בסיליחתו של המתלוון ולכפר על מעשייו. הנאשם אף הביע נוכחות לפצצת את המתלוון ביפויו ממשמעותי, על הנזק שנגרם לו.

מכלול הנסיבות שפורטו לעיל, מובילים למסקנה כי הנאשם סיכוי טוב להשתתקם ולהזoor למוטב, לחיים נורטטיביים שאפיינו אותו עד לאירוע נשוא כתוב האישום. לכן, אני סבור כי יש לתת משקל בכורה לאינטראס השיקומי, בבואי לגוזר את דיןו של הנאשם. שיקול נוסף שראו לשקל לזכותו של הנאשם הוא התמצאות ההליכים בעניינו, לרבות הזמן שחלף לרובה הצער בין מועד הティיעונים לעונש, ובין מועד גזר הדין, בשל העומס הרב ביוםנו של בית המשפט. למעשה, הנאשם נתן עתה את הדין על מעשה חמור שביצע לפני כמעט שנתיים, כשהכל הזמן שחלף מאז, הנאשם הלך בדרך היישר וח' חיים נורטטיביים לחלוון.

נוכח כל האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות החיריגות של ביצוע העבירה, ובשים לב לכך שה הנאשם היה עוצר בכליה ממשית במשך למעלה מחודש ימים, 36 ימים ליתר דיוק, ולאחר מכן היה עוצר במעצר בבית בתנאים מוגבלים במשך למעלה מעשרה חודשים, ובשים לב לכך שה הנאשם הסכים לפצצת את המתלוון בסכום ממשמעותי, ולסיכויים הטוביים לשיקומו של הנאשם, באתי לכל מסקנה כי מדובר בנסיבות שיש בהן כדי להצדיק חיריגה מסוימת לקולא ממתחם הענישה שקבעתי לעיל, בהתאם לאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

סוף דבר, לאחר ש שקלתי את מכלול הנסיבות, ואת השיקולים לקולא ולהומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגוזר על הנאשם את העונשין הבאים:

א. 6 חודשים מאסר אשר ירכזו בעבודות שירות בתנאים ובמקום קבוע הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו. הנאשם יתיצב לתחילת רצוי עונשו, ביום 22.10.17 עד השעה 09:00, במשרדו של הממונה על עבודות שירות, במתחם כלל אשלא בbara שבע.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים שלא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם יעמוד בצו מבחן במשך 12 חודשים, במסגרת תבחן בין היתר אפשרות לשלבו בהליך גישור.

. ד. בהתאם להסכמה בין הצדדים יפצה הנאשם את המטלון בסך 10,000 ₪ אשר ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.10.17.

עוטק מגזר הדיון, יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ב' אלול תשע"ז, 24/08/2017 בפורמי, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.